

Ge av din tid i jul

*Advent är mörker och kyla.
På jorden är krig och kallt.
Man drömmer om fred och om vänskap,
men bråkar och slåss överallt. (v. 1)*

Den här texten skrevs av Margareta Melin för snart 50 år sedan och även om vi önskar att saker och ting hade ändrats på ett halvsekel är ju det mesta fortfarande alltför sant, ja det skulle väl vara att adventskylan verkar ha blivit mindre bitande än på slutet av 1960-talet. För övrigt ser vi tyvärr likheter med nutiden: makthavare utan omtanke om sina medborgare driver dem på flykt och gör att miljoner söker sig till ett bättre liv.

Men advent är ju också något mer, en möjlighet att stilla sig, att förbereda sig för den tid som de flesta ser som årets viktigaste högtid, i varje fall under vinterhalvåret, julen, som ska ge oss möjlighet till gemenskap med dem vi står nära, avkoppling, och att njuta av julbordets alla läckerheter. Förväntningarna är många på att julfirandet ska bli så perfekt som det beskrivs i sagor och hemma-hos-reportage: förutom att hemmet fått en grundlig rengöring har gardiner och dukar bytts ut, ljus i alla de former lyser upp i fönster och på bord, kyl och frys är fyllda till brädden, och mitt i allt sitter en lycklig familj och bara njuter av hela härligheten. Jag tror vi alla önskar att upplevelsen av jul kunde vara så för oss åtminstone någon gång i livet. För det vi längtar efter är något vackert, en sorts idealbild av hur livet borde te sig när vi rensat bort alla bekymmer.

Och om vi känner att vi inte når upp till de av oss högt ställda förväntningarna kan vi glädjas åt att julfirandet faktiskt inte är en tävling i om vem som har det mest överdådiga julbordet, eller vem som spenderat mest pengar på julklappar, eller liknande, utan faktiskt ingen tävling alls. Att fira jul handlar snarare om att både ta emot, men också om att ge av sin tid eller sina materiella resurser, antingen till dem som står en närmast eller till dem som verkligen behöver hjälp. Nikolaus, alltså ursprunget till vår tomte, som var känd för sin givmildhet, bemödade sig om att inte påpeka att han själv var givaren.

För ingen av oss kan på egen hand skapa fred i världen. Men vi kan alla göra något osjälviskt för någon annan, och ju fler som använder de resurser vi fått till att göra gott, desto närmare den ursprungliga intentionen med jul tror jag vi kan komma. Karl-Bertil Jonsson har gjort det, och förra året blev elvaårige Elias Arvidsson i Rejmyre rikskändis då han blev en livs levande Karl-Bertil Jonsson. Vi kanske inte kan nå till de nivåerna, men vi kan inspireras att agera på något sätt av dem som visar vägen mot ett samhälle utan svält, orättvisor, våld och förtryck.

*Advent är väntan på Kristus:
Kom Herre, kom hit i tid.
Och lär oss ta hand om varandra
och leva tillsammans i frid. (v.3)*

God Jul!
Lars-Eric Norrsäter
kyrkoherde i Söderbärke församling
mej: lars-eric.norrsater@svenskakyrkan.se